

ΤΑ ΚΑΛΗΜΕΡΑ*

(ΚΑΛΑΝΤΑ)

1. Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ

Καλὴν ἐσπέραν, ἄρχοντες, ἂν εἴναι δρισμός σας,
Χριστοῦ τὴν θείαν γέννησιν νὰ πῶς τ' ἀρχοντικό σας.
Χριστὸς γεννᾶται σήμερον ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει,
οἱ οὐρανοὶ ἀγάλλονται, χαίρει ἡ κτίσις ὅλη.
Ἐν τῷ σπηλαιώῳ τίκτεται, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων,
ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν καὶ ποιητὴς τῶν ὅλων.
Πλῆθος ἀγγέλων ψάλλουσι τὸ Δόξα ἐν ὑψίστοις,
καὶ τοῦτο ἄξιόν ἔστιν ἡ τῶν ποιμένων πίστις.
Ἐκ τῆς Περσίας ἔρχονται τρεῖς μάγοι μὲ τὰ δῶρα,
ἄστρον λαμπρὸν τοὺς ὁδηγεῖ χωρὶς νὰ λείψῃ ὁρα.
Φθάσαντες εἰς Ἱερουσαλήμ μὲ πόθον ἐρωτῶσι,
ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστὸς νὰ πᾶν νὰ τὸν εύρωσι.
Διὰ Χριστὸν ὡς ἥκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης,
ἀμέσως ἐταράχθηκε κι' ἔγινε θηριώδης,
ὅτι πολλὰ φοβήθηκε διὰ τὴν βασιλείαν,
μὴ τοῦ τὴν πάρῃ ὁ Χριστὸς καὶ χάσῃ τὴν ἄξιαν.
Κράζει τοὺς μάγους κι' ἐρωτᾷ ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται.
— Εἰς Βηθλεὲμ ἤξεύρομεν, ως ἡ Γραφὴ διηγᾶται.

Τοὺς εἶπε νὰ ὑπάγωσι, καὶ ὅπου τὸν εὑρῶσι,
νὰ τόνε προσκυνήσωσι, νὰ πᾶν νὰ τοῦ εἰπῶσι
ὅπως ὑπάγη καὶ αὐτὸς γιὰ νὰ τὸν προσκυνήσῃ,
μὲ δόλον δὲ μισόθεος, γιὰ νὰ τὸν ἀφανίσῃ.

Βγαίνουν οἱ μάγοι, τρέχουνε καὶ τὸν ἀστέρα βλέπουν
φῶς θεϊκὸν κατέβαινε καὶ μὲ χαρὰν προστρέχουν.

Ἐν τῷ σπηλαίῳ ἔρχονται, βρίσκουν τὴν Θεοτόκον
καὶ ἐβάστα, στὰς ἀγκάλας της τὸν ἄγιον της Τόκον.
Γονατιστοὶ τὸν προσκυνοῦν καὶ δῶρα τοῦ χαρίζουν,
σμύρναν, χρυσὸν καὶ λίβανον. Θεὸν τὸν εὐφημίζουν.
Τὴν σμύρναν μὲν ὡς ἄνθρωπον, χρυσὸν ὡς βασιλέα
τὸν λίβανον δὲ ὡς Θεὸν ὃς ὅλην τὴν ἀτμοσφαίρα.

Ἄφ' οὗ τὸν ἐπροσκύνησαν, εὐθὺς πάλιν μισεύουν,
καὶ τὸν Ἡρώδην μελετοῦν νὰ πάγουν γιὰ νὰ εῦρουν.
Πλὴν ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ βγαίνει, τοὺς ἐμποδίζει,
ἄλλην δόδον νὰ πορευθοῦν αὐτὸς τοὺς διορίζει.

Καὶ πάλιν ἄλλος ἄγγελος τὸν Ἰωσὴφ προστάζει
εἰς Αἴγυπτον νὰ πορευθῇ, καὶ ἐκεῖ νὰ ἡσυχάζῃ,
νὰ πάρῃ καὶ τὴν Μαριὰμ δόμοῦ μὲ τὸν υἱόν της,
ὅτ' δὲ Ἡρώδης τὸν ζητεῖ τὸν τόκον τὸν δικόν της.
Μὴ βλέπων δὲ δὲ βασιλεὺς τοὺς μάγους νὰ γυρίσουν
εἰς Βηθλεὲμ ἐπρόσταξε παιδὶ νὰ μὴν ἀφήσουν.

Οσα παιδία εὕρωσι δύο χρονῶν καὶ κάτω,
ὅλα νὰ τὰ περάσωσιν εὐθὺς ἀπὸ τὰ σπαθιά των.
Χιλιάδες δεκατέσσαρες σφάζουν σὲ μιὰν ἡμέρα,
θρῆνον, κλαυθμὸν καὶ ὀδυρμὸν εἶχε κάθε μητέρα.

Ιδοὺ δέπου σᾶς εἶπαμεν ὅλην τὴν ὑμνωδίαν,
τοῦ Ἰησοῦ μας τοῦ Χριστοῦ γέννησιν τὴν ἀγίαν.

Καὶ σᾶς καλονυκτίζομεν, πέσετε κοιμηθῆτε,
ὅλιγον ὑπνον πάρετε καὶ εὐθὺς νὰ σηκωθῆτε,
καὶ βάλετε τὰ ροῦχά σας, εῦμορφα ἐνδυθῆτε,
ἢ τὴν ἐκκλησίαν τρέξατε, μὲ προθυμίαν μπῆτε,
ν' ἀκούσετε μὲ προσοχὴν ὅλην τὴν ὑμνωδίαν,
καὶ μὲ πολλὴν εὐλάβειαν τὴν θείαν λειτουργίαν.

Κ' ἔπειτα 'σὰν γυρίσετε εἰς τὸ ἀρχοντικόν σας,
εὐθὺς τραπέζῃ στρώσατε, βάλτε τὸ φαγητόν σας,
καὶ τὸν σταυρόν σας κάμετε, γευθῆτε, εὐφρανθῆτε.
Δότε καὶ κανενὸς πτωχοῦ, ὅστις νὰ ὑστερῆται,
δότε κι' ἐμᾶς τὸν κόπον μας, ὅ, τ' εἶναι ὁρισμός σας,
καὶ ὁ Χριστός μας πάντοτε νὰ εἶναι βοηθός σας.
Χρόνους πολλοὺς νὰ χαίρεσθε πάντα εύτυχισμένοι,
σωματικὰ καὶ ψυχικὰ νὰ είσθε πλούτισμένοι!

Kai eis eti polla

2. "Ομοιον τῶν χωρικῶν

Χριστούγεννα, πρωτόγεννα, πρώτ' ἔορτὴ τοῦ χρόνου,
γιὰ βγῆτε, δέτε, μάθετε ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται.
Γεννᾶται κι' ἀνατρέφεται μὲ μέλι καὶ μὲ γάλα.
Τὸ μέλι τρώγουν ἀρχοντες, τὸ γάλα οἱ ἀφεντάδες.
'Ανοιχτε τὰ κουτάκια σας τὰ κατακλειδωμένα
καὶ δόστε μας τὸν κόπο μας ἀπ' τὸ χρυσὸ πουγγί σας,
ἄν είστ' ἀπὸ τοὺς πλούσιους, φλωριὰ μὴν τὰ λυπᾶσθε,
ἄν είστ' ἀπὸ τοὺς δεύτερους, τάλληρα καὶ δραχμίτσαις,
κι' ἄν είστ' ἀπὸ τοὺς πάμπτωχους, ἔνα ζευγάρι κότταις.
Καὶ σᾶς καλονυχτίζομεν, πέσετε κοιμηθῆτε,
ὅλιγον ὕπνον πάρετε, πάλιν νὰ σηκωθῆτε,
'ς τὴν ἐκκλησία τρέξατε μ' ὅλην τὴν προθυμίαν,
καὶ τοῦ Θεοῦ ν' ἀκούσετε τὴν θείαν λειτουργίαν.

Kai eis eti polla

